

Nieuws van Piet en Pita Vanuit Noah's Ark Kinderhuis

14^e jaargang, nummer 3
Oktober 2014

Lieve vrienden en familie,

We hebben een aantal heel drukke maanden achter de rug. We hadden behoorlijk wat bezoekers die hun vakantie, of een deel ervan, hier kwamen doorbrengen. Twee teams van jonge mensen die hier op werkvakantie kwamen, en de nodige vrijwilligers die korte of langere tijd hier doorbrachten.

Over het geheel was het een goede tijd, maar een die toch ook altijd een hoop drukte meebrengt, vooral voor de kinderen, die daar niet allemaal even goed mee overweg kunnen. Ook ontvingen we een groot aantal nieuwe kinderen en konden we ook een paar kinderen terugplaatsen bij hun familieleden. Graag willen we hun verhalen met jullie delen.

BARBARA

Op 9 juli werd er een kleine net geboren baby gevonden in een pitlatrine (het gat in de grond waar mensen hun behoefte in doen). Gelukkig leefde de baby nog en werden wij te hulp geroepen. De baby, een meisje, werd zo snel mogelijk schoongemaakt en omdat ze ademhalingsproblemen had ging ze onmiddellijk aan de zuurstof. We hebben gelukkig in onze ambulance een mobiel zuurstofapparaat. Haar oogjes waren erg vies en ontzettend gezwollen, ze kon ze niet open doen. Gelukkig ging haar ademhaling al snel beter en kon ze met behulp van antibiotica alle bacteriën waaraan ze had blootgestaan het hoofd bieden.

Het enige wat ze nu nog als gevolg heeft is dat er een vlekje/ litteken zit op haar ene oog. Ze staat onderbehandeling van een oogarts, die goede hoop heeft op volledig herstel. We hebben haar vernoemd naar onze dokter, die mee was om haar op te halen: Barbara, als

Ugandese naam heet ze ook Precious, of: waardevoll! Daar zijn we het zeker mee eens. In september stond opeens in de krant dat haar moeder was gevonden en dat zij is veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf voor poging tot moord.

KATIE en COLIN

Het was op 16 augustus dat we gebeld werden door de politie dat twee kinderen, een zusje en broertje, bij iemand voor de deur waren gevonden. Op het politiebureau vonden we twee kinderen op de grond met een deken over hen heen. Zo lagen ze te slapen, natgeplast en gekleed in lompen. We hebben hen snel een luier omgedaan en wat schone kleren aangetrokken en zijn toen naar huis gegaan. Het meisje is ongeveer anderhalf jaar oud en we

hebben haar de naam Katie gegeven en haar geboortedatum is 16 januari 2013 geworden. Haar broertje is ongeveer een half jaar oud en zijn geboortedatum is 15 februari 2014 geworden. We hebben hem de naam Colin gegeven.

ENOCH en ETHAN

Op 5 september, maar net twee weken later, kregen we opnieuw twee kinderen die tegelijk in de steek zijn gelaten. Een vader en moeder die ervandoor gingen en de kinderen achterlieten en niet meer terug kwamen. De politie heeft nog een paar dagen gewacht, maar toen er niemand om zijn of haar kinderen kwam werden wij gevraagd om de zorg voor hen op ons te nemen.

Dit keer ging het om twee jongetjes, naar we aannemen broertjes. De oudste, ongeveer twee en

een half jaar oud, hebben we Enoch genoemd en als geboortedatum hebben we hem 5 januari 2012 gegeven. De jongste, ongeveer vijf maanden oud, hebben we als geboortedatum 5 april 2014 gegeven en hem hebben we Ethan genoemd.

PATRICK

Het volgende is ook een vreemd verhaal. Midden in Kampala is een oude landingsbaan die nog steeds gebruikt wordt voor helikopters. Ook wordt het terrein vaak gebruikt voor showparades van de president en regering. Voor de rest van het jaar komt er niemand, maar er is wel altijd bewaking aanwezig van het leger. Zo ook op 14 september: een bewaker zag een vrouw met een kind de hele dag op het terrein rondhangen. Aan het eind van de dag was de vrouw verdwenen, maar al gauw maakte de baby met gehuil kenbaar dat hij er nog wel was. Toen er niemand terugkwam voor de baby heeft de bewaker hem bij de politie gebracht.

Via de politie kwam de baby bij Noah's Ark. We hebben hem Patrick genoemd en hij is ongeveer een maand oud, zijn geboortedatum is 14 augustus 2014 geworden.

Vanaf het begin dat hij hier is heeft hij last van zijn longen, hij kreeg hier antibiotica voor, kreeg toen malaria waar hij ook voor werd behandeld.

Op 1 oktober ging het weer mis; longontsteking. Zijn ademhaling werd erg slecht en hij kreeg opeens 42,1 graden koorts. We hebben hem aan de zuurstof gelegd en ontdekten dat hij weer malaria had.

De volgende morgen gaf hij bloed op en zijn we met de ambulance met spoed naar het internationale ziekenhuis gereden. Daar aangekomen kreeg hij een paar minuten later een hartstilstand. We waren hem kwijt dachten wij, maar gelukkig geeft men daar de moed niet meteen op, een traumateam was onmiddellijk paraat en na een paar heel lange seconden was er weer een pols te voelen. Hij werd opgenomen op de Intensive Care afdeling, daar kwamen ze erachter dat het bloed opgeven kwam

doordat de longontsteking doorbrak. Er was ook bloed naar zijn hersenen gegaan en daardoor kreeg hij meningitis.

Nadat er een hartecho was gemaakt kwam men erachter dat hij daar een lekkage heeft van de ene naar de andere kamer. Men vreest ook voor TB. Dit alles is teveel voor zo'n klein lijfje; hij kreeg ook toevallen en wordt dus nu slapend gehouden.

We bidden om een wonder.

PASCAL

Op 16 september verbleef Pascal zijn moeder voor een nacht in een pension in Kampala. Toen ze de volgende morgen vertrok liet ze haar baby achter. Ze kwam niet terug en toen heeft de eigenaar van het pension hem maar naar de politie gebracht. Ze lijkt dit zo gepland te hebben, want ze is niet te achterhalen.

Uiteraard hebben wij, toen de politie belde, hem opgehaald en bij Noah's Ark verwelkomt. We hebben hem Pascal genoemd, hij was ongeveer vier weken oud en hij heeft als geboortedatum 17 augustus 2014 gekregen.

SHARON

Op 22 september belde de politie namens een ziekenhuis hier in de buurt. Een vrouw was opgenomen en reageerde nogal vreemd, alsof ze epilepsie had, of gek was, zei de dokter.

Ze was zwanger en de volgende dag begon, te vroeg, de bevalling.

Toen de baby, een meisje, was geboren besloot de dokter haar in de couveuse te leggen, want de moeder wilde niets van haar kind weten. Toen men later bij de vrouw ging kijken was ze er niet, een andere vrouw op de zaal zei dat ze haar spullen had gepakt en vertrokken was. Ze had haar baby wel een naam gegeven: Sharon.

Sharon werd op 18 september geboren en was nog heel klein.

Het ziekenhuis besloot een paar dagen te wachten, maar de moeder kwam niet terug, dus toen werd onze hulp ingeroepen.

Toen we haar hier kregen hebben wij haar ook weer in de couveuse gelegd, want ze woog maar 1,6 kg. Het is een gezond, mooi meisje dat goed groeit.

In de afgelopen tijd hebben we ook zes kinderen terug kunnen plaatsen.

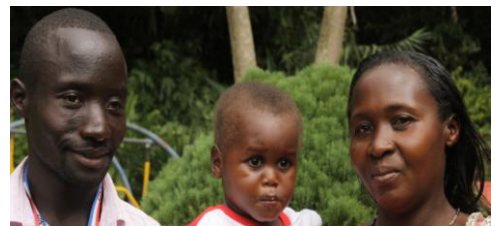
FIONA: Zij heeft ons verlaten om te worden geadopteerd door een Engels/Ugandees echtpaar. Ze hebben zelf twee kinderen en wilden ook graag een kind adopteren. Omdat zij permanent in Uganda wonen en deels Ugandees zijn is dit voor hen mogelijk.

PATRICK: In de nieuwsbrief van juni schreven we over Patrick, een jongetje wat in de struiken was gevonden. Onze sociaal werker kon de moeder achterhalen en na haar gecounseld te hebben was ze bereid om voor het ventje te zorgen en eind juni is hij teruggegaan naar zijn moeder. Nu begeleiden we haar verder op afstand.

SAUL: Een jochie waar we behoorlijk wat zorgen over hebben gehad. Hij is doofstom en ook achter in geestelijke en lichamelijke ontwikkeling. We wisten niet hoe we hem het beste konden helpen. We hebben een organisatie gevonden die juist met dit soort kinderen werkt en hij was daar van harte welkom. We zijn hier erg dankbaar voor, nu kan hij de juiste zorg en aandacht krijgen; op 15 juli is hij daar opgenomen.

MAURICE: Hij kwam twee jaar geleden bij ons als een zwaar ondervoede baby, die volgens zijn ouders niet kon en mocht leven omdat de geest van zijn grootmoeder hem opeiste. Hier is hij gaan groeien en gezond geworden en de ouders hebben hem heel regelmatig opgezocht. Toen ze hem zagen opknappen werden ze steeds blijer, hij mocht dus wél leven en de medicijnman had het dus mis gehad! Nu, na twee jaar, konden we een zeer gelukkig ouderpaar herenigen met hun zoon.

MARTIN: Hij kwam vorig jaar december bij ons. Zijn moeder was niet in staat voor hem te zorgen om dat ze geestelijk ziek was. Martin kwam toen bij ons en zijn moeder werd in het psychiatrisch ziekenhuis opgenomen. Begin augustus werd ze uit dit ziekenhuis ontslagen en mocht ze haar zontje weer in haar armen sluiten. Dolblij verlieten ze Noah's Ark.

TITUS: Hij werd twee jaar terug door zijn vader achtergelaten bij een offerplaats, waar kinderen geofferd worden. Hij werd gezien en gearresteerd. Wij kregen Titus en de vader ging de gevangenis in. Hij is nu weer vrij en belooft beterschap. Hij kon niet zelf de

zeggenschap over zijn zoon krijgen maar de grootmoeder van Titus wilde hem graag hebben en dus heeft de rechtbank hem aan haar toegewezen. Op 26 september heeft hij ons verlaten.

We zullen nooit wenen aan afscheid nemen en doen dit met ons verstand omdat het beter is voor de kinderen om uiteindelijk met hun echte familie te zijn.

TERUGPLAATSSEN VAN KINDEREN

Verschillende mensen hebben ons gevraagd, "waarom doen jullie dat?"

De meeste kinderen die in het kindershuis wonen zijn als baby te vondeling gelegd. Uitzoeken waar zij vandaan komen is bijna onmogelijk.

Sommige kinderen kwamen op een andere manier, zij hebben familie, maar om verschillende redenen was die op dat moment, niet bij machte om voor hem/haar te zorgen en dus raakte de baby tussen wal en schip. Het zijn deze kinderen die we proberen terug te plaatsen als de situatie zich daar voor leent. Contact houden met een familielid of ouder is daarom vitaal. We geloven en ervaren dat als de kinderen ouder worden ze met vragen komen als "Waarom kon ik niet bij mijn biologische vader of moeder zijn?".

God heeft gezinnen bedoeld als de hoeksteen van een gezonde samenleving en geen kinderhuizen. Deel uitmaken van een gezin of familie is een fundamenteel recht en is heel belangrijk voor ieder kind; daarom proberen wij zo snel als mogelijk is een kind terug te plaatsen.

In de historie van Noah's Ark hebben we nu ongeveer 104 kinderen terug naar familie zien gaan.

Dit is essentieel voor hen, maar ook voor de beschikbare plaatsen in het kindershuis; op deze manier houden we een plekje open voor het kind dat geen andere optie heeft, achtergelaten, alleen en kwetsbaar.

We moeten dus tegen onze eigen gevoelens in beslissen om kinderen terug te plaatsen in gezinnen. We willen geen een kind kwijt als we ze als kleine baby's in ons hart gesloten hebben, maar onze gevoelens zijn in deze niet de beste leidraad.

We hebben nu meer sociaal werkers en meer begrip bij de politie en de kinderbescherming om samen te werken in het terugvinden van ouders of familie. Begeleiding voorafgaand aan de hereniging met het kind en daarna nemen dan ook een belangrijke maar heel moeilijke plaats in bij het steeds omvangrijker wordende werk dat we doen.

Vaak zijn de mensen in Uganda het helemaal niet met ons eens dat een kind bij zijn familie hoort, want in hun ogen heeft het kind veel meer en betere toekomst mogelijkheden binnen het Noah's Ark kindershuis. Als je alleen naar de materiële kant kijkt zou je geneigd zijn hen gelijk te geven, maar het is een niet te vergelijken verschil om in een gezin of in een kindershuis op te groeien, nu, maar zeker ook voor hun verdere leven.

Als er meer opvangplaatsen zijn voor weggeworpen kinderen is er minder drang voor de door armoede geteisterde bevolking om zelf te blijven zorgen voor een kind. Men vergeet dat juist daardoor de samenleving letterlijk uit elkaar valt. Een natie die niet vecht voor het bij elkaar houden van familie en gezin heeft uiteindelijk geen toekomst. Wij geloven dat, vanuit onze christelijke overtuiging, we moeten vechten voor het bij elkaar houden van gezin en familie. Een moeilijke en vaak niet begrepen en gewaardeerde taak.

DE SCHOLEN

Op onze scholen is het laatste trimester begonnen van dit schooljaar. Een flink aantal van onze kinderen moeten in november examen doen om de lagere school te verlaten. Dit is een landelijk examen wat verplicht is; je kunt niet verder met voortgezet onderwijs als je dit examen mist.

Onze kinderen in de derde klas van de secondary/vocational school hebben een praktijk examen van het vak wat zij hebben gekozen; ze kunnen hier dit jaar een junior certificaat voor halen. Een spannende tijd voor ons en onze kinderen. Tussendoor is er gelukkig ook nog genoeg tijd voor hen om even te ontspannen en de boel de boel te laten.

Zelf zijn we alweer aan het praten over kerst, hoe gaan we het vieren en hoe gaan we de naburige dorpen betrekken bij de betekenis van het kerstfeest. We willen graag ook naar hen toe laten zien hoe het wonder van kerst ons leven beïnvloed.

Een hartelijke groet,

Piet & Pita

VAN HET BESTUUR

Geachte lezer,

In de afgelopen maanden zijn velen van u op vakantie geweest, zijn lekker uitgerust en hebben weer met goede moed en nieuwe energie de dagelijkse werkzaamheden opgepakt; hierbij realiseer ik mij dat dit, om welke reden dan ook, niet voor iedereen was weggelegd.

Voor Piet en Pita Buitendijk gold het tegenovergestelde: de vakantieperiode is vaak de drukste periode van het jaar, terwijl de rest van de maanden ook "onmenselijk veel" van hen wordt gevraagd. Als bestuur zijn wij dan ook heel dankbaar dat zij iedere keer opnieuw, met Gods hulp, de energie en wilskracht op kunnen brengen om Noah's Ark als project te leiden.

Gelukkig zijn er afgelopen maanden een aantal "westerse" vrijwilligers bijgekomen, die voor langere tijd willen blijven. Wij hopen dat zij na een inwerkperiode voor wat verlichting kunnen zorgen. Onze Nederlandse vrijwilligster Reny Nauta is afgelopen zomer terug naar Nederland gekomen; wij danken haar hartelijk voor al het mooie werk dat zij de afgelopen jaren in Uganda heeft gedaan.

Ook in de afgelopen periode zijn er weer nieuwe kinderen binnengekomen en is afscheid genomen van een aantal kinderen dat, korter of langer, aan onze zorg waren toevertrouwd. In beide situaties gaat dit regelmatig met de nodige emoties gepaard, zult u begrijpen. Ook dit is voor Piet, Pita, de vrijwilligers, staf en personeel soms zwaar. Gelukkig bieden de communicatie mogelijkheden van vandaag dan soms uitkomst om eens even "stoom af te blazen".

Wij hopen dat u door het lezen van de nieuwsbrief wellicht ook een kind wilt sponsoren; zowel de nieuw binnengekomen als ook een aantal al wat langer bij Noah's Ark verblijvende kinderen hebben nog een sponsor nodig. Zoals u hebt kunnen lezen kan dit, i.v.m. terugplaatsing in de toekomst, tijdelijk zijn. Wij hopen dat u dit begrijpt en onze visie in dezen deelt.

U kunt ons, naast een "losse gift" ook helpen met spullen die in Nederland worden ingezameld en per container naar Uganda worden verscheept. U vindt een lijst van de benodigde spullen op onze website onder "doe mee".

Het blijft hartverwarmend hoe u, in welke vorm ook, met Noah's Ark meeleeft; hartelijk dank daarvoor, ook namens Piet en Pita. Dit geeft allen die bij Noah's Ark betrokken zijn en hun steentje bijdragen de energie om door te gaan met dit prachtige werk.

U allen van harte Gods zegen toegewenst.

Gert Brandwijk
Bestuurslid

C O L O F O N **STICHTING NOAH'S ARK CHILDREN'S MINISTRY UGANDA**

Secretariaat:

M.E. Brandwijk-Smit

Batelier 14, 3362 JS Sliedrecht

Tel: 0184-415987

E-mail: nacmu-nederland@nacmu.org

Veldadres Piet en Pita Buitendijk:

PO Box 355, Mukono, Uganda

Tel: 00256-71 24 81 142 of

00256-71 22 88 425

E-mail: nacmu-uganda@nacmu.org

Bankrekeningnummers:

Ten name van: Stichting NACMU te Sliedrecht

NL84 RABO 0362 4140 17 Algemene giften/donaties

NL59 RABO 0362 4439 55 Kindersponsoring

NL37 RABO 0362 4439 63 Schoolsponsoring

NL22 RABO 0152 1874 21 Piet en Pita Buitendijk

Website: www.nacmu.org

K.v.K. nr. 23093271

Vraag ook de speciale gebedsbrief aan.

U kunt een kind sponsoren voor € 22,50 per maand.

Een schoolkind sponsoren kost per maand € 12,50.

